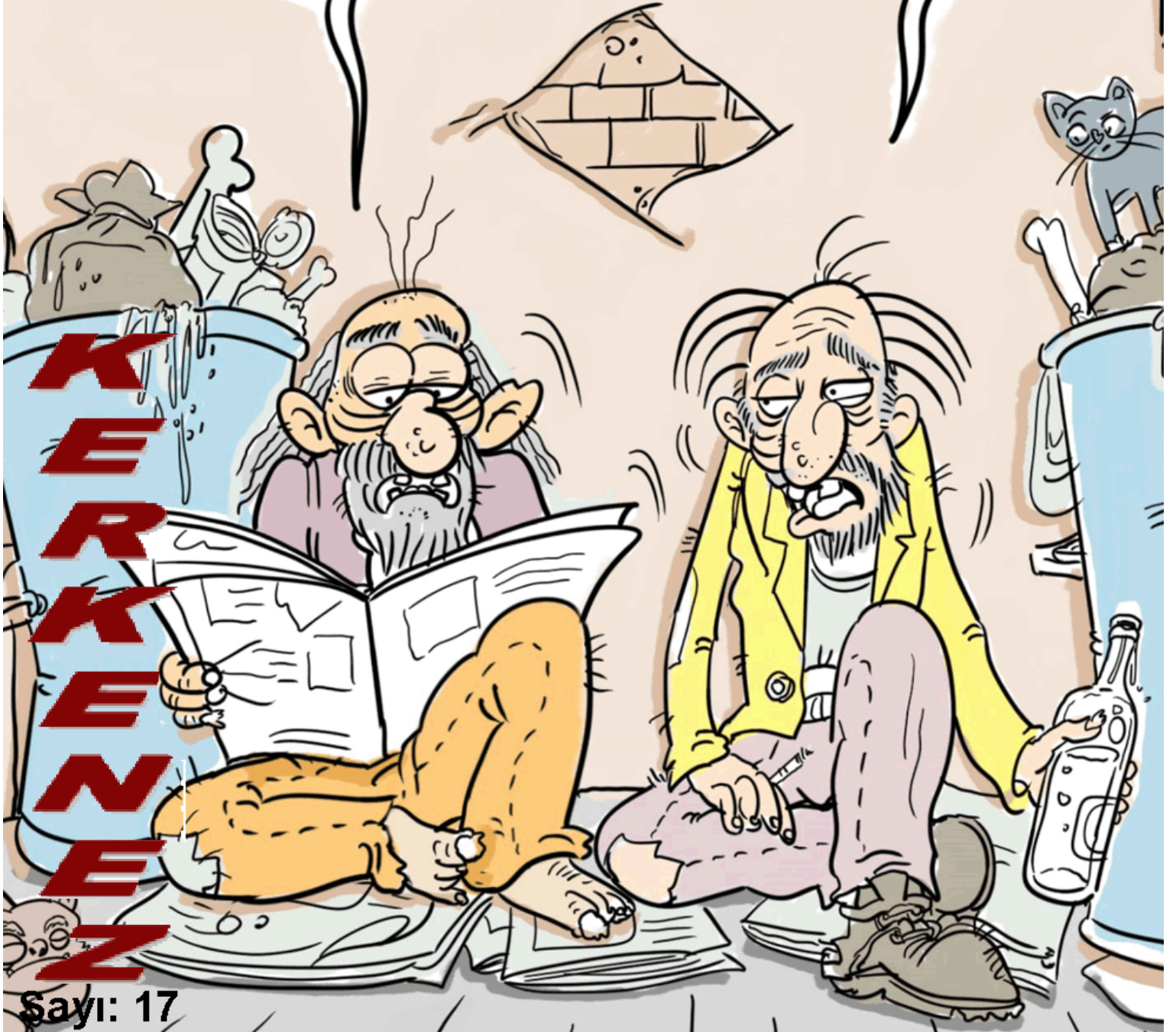

HERŞEYE ZAM...
HERŞEYE VERGİ...
PUFFF...

ABİ, BURASI
İÇİN DE KİRA
İSTER Mİ
DEVLET?

Sayı: 17

Ağustos 2021

Demir Dedeoğlu

BU SAYIDA:

Fevzi Demir
Sedat Kaya
Cebirail Sürücü
Deniz Dedeoğlu

Ayhan Altay
Orhan Yüce
Hasan Ali Kalayoğlu
A. Kadir Dedeoğlu

Demir

FIKRA BU YA LAZIM OLUR...

*Bir adam bir gün bir petshopa girmiş kendisine en yakın duran papağanı göstererek *-pardon bunun fiyatı nedir* diyor *-10000 TL efendim --neden bu kadar pahalı peki? -efendim o 300 tane kelime biliyor.* Biraz uzaktaki papağanı işaret ederek; *-peki bunun fiyatı nedir? -20000\$ TL efendim --peki bu neden pahalı? -o aynı kelimeleri hem ingilizce hem türkçe söylüyor.* Onun yanındaki papağanı göstererek *- bunun fiyatı nedir? -30000 TL efendim bu da kelimeleri her dilde söylüyor.* Adam biraz daha bakındıktan sonra dükkânın yüksek bir yerinde asılı olan papağanı görüyor ve soruyor *--bunun fiyatı nedir? -100000 TL efendim. -bunun özelliği nedir? -valla bu pek konuşmuyo ama ordaki üç papağan buna "hocam" diyorlar.*

*Soykırımdan kurtulan bir Yahudi ölmüş ve cennete gitmiş. Cennette tanrı ile karşılaşmış, ona toplama kampında yaşadığı komik bir olayı anlatmış. Tanrı hikâyeyi pek beğenmemiş, demiş ki *"ee bunun neresi komik?"* Yahudi de cevaben: *"ya ben iyi anlatamadım, orada olman lazımdı"* demiş...

*Temel apartmanda oturuyormuş. Kapıcı gelmiş, çöpleri topluyormuş, zile basmış, demiş ki: *- çöp var mı?- dur hanıma sorayım*, demiş Temel. Karısına sormuş: *- hanım çöp var mı evde?* Temel'in karısı *- var*, demiş. Temel kapıcıya dönmüş: *- Varmış istemez*, demiş ve kapıyı kapatmış...

*Temel askerdedir. İlk gün komutan gelir ve: *-benim adım Ali Kırç. unutmayın kırç, arada "r" var. Soyadımı yanlış söyleyen veya dalga geçen olursa yakarım. Tekrar söylüyorum Kırırırç.* Komutan ara sıra askerlere kendi soyadını sorar. En sonunda sıra Temel'e gelir. *-Temel söyle bakalım benim adım ne?* Temel düşünür ama bi türlü hatırlayamaz. O sırada arkadaşı kopya verir: *-Temel olum unutma arada r var.* Temel cevabı yapıştırır: *-haah hatırladım komutanım. Ali Görrrrt!!!*

*Temel doping kullandığı anlaşılmasın diye yavaş koşmuş...

*Bir gün Temel bir uçağa binmiş. Uçakta bir İngiliz bir Alman ve bir Fransız varmış. Son anda Alman'ın işi çıkmış ve uçaktan inmiş, fıkrayı iptal etmişler...

*Adamın rüyasına peri girmiş. Demiş ki dile benden *ne istersin?* Adam da demiş ki *penisim taa yere deşsin.* Sabah bir kalkmış, bacakları yok...

*Küçük bir kuş ayazda yiyecek bulmak için dışarı çıkmış. Hava soğuk olduğu için kuş dayanamayıp karın üstüne düşmüş. Kuş çaresizce ölümü beklerken oradan geçen bir inek sürüsü kuşun üstüne sıçmış. Kuş tam ineğe küfredecekken bokun sıcaklığıyla üzerindeki buzlar erimiş ve kanatları çözülmüştü. Kuş sevinçle ötmeye başlamış oradan geçen bir kedi kuşun sesini duymuş ve boku eşeleyip kuşu çıkarmış. Kuş tam kendisini bokun içerisinden kurtardığı için teşekkür edecekken kedi onu yemiş...

Demek ki neymiş; Her üstüne sıçanı düşmanın sanma, seni her boktan kurtararı dostun sanma ve en önemlisi; bokun içinde mutluyusan sesini çıkarma....

*Gencin biri çok sevdiği ve ayrıldığı kızı bir cafede görür. Cesaretini toplar, gider ve masasına oturur. Daha bir dakika bile geçmeden garson gelir ve der ki: *"Beyefendi lütfen masadan kalkıp, koltuğa oturur musunuz?"*

*Genç bir delikanlı kafeye girer. *"wifi şifresini öğrenebilir miyim?"* diye sorar. *"kahve içmelisin"* der garson. *"Peki"* der delikanlı. *"küçük bir filtre kahve alayım; kaç lira?"* *"On lira"* der garson kahveyi uzatır. *"wifi şifresi ne peki?"* der delikanlı. *- "kahveicmelisin, hepsi küçük harf boşluk yok c ile"*

*Hoca bir gün bindiği dalı kesiyormuş, işgüzarın biri hocayı izlerken, gevşekçe sırtarak, *"yav hoca okumuş adamsın, bindiğin dalı kesiyorsun"* demiş. Hoca Nasreddin sakın sakın cevap vermiş: *müsaade edersen fıkrayım ben...*

*Nasreddin Hoca ramazan ayının bir günü yoğurdu mideye indiriyormuş... Ordan geçen bir zat, *-hocam ramazan ayında ayıp değil mi yaptığın sen oruç tutmaz mısın?* demiş... Hoca durur mu yapıştırmış lafı *-ya tutarsam.*

*Hoca bir gün çok acıkmış, bakmış evde yiyecek yok dışarı yemek aramaya çıkmış. Tavukların yüzdüğü bi göl görmüş tahta kaşığı çıkarıp şapada şapada içmeye başlamış. Ordan geçmekte olan bir köylü: *"ooo hoca müslümana yakışır mı... tavuk suyu içiyorsun bize yok mu?"* demiş. Hoca da *"sittir lan geçen fıkrada göl mayalanır mı diye taşak geçen sen değil miydin"* demiş ve istifini bozmadan biraz karabiber ekelemiş göle.

*Nasreddin hocaya sormuşlar; *hocam, Fransızların milli içkisi şarap, adamlar devrim yaptılar... Kübanın milli içkisi rom, adamlar devrim yaptı... Rusların milli içkisi votka, adamlar devrim yaptı... Bizim de milli içkimiz rakı... Biz niye devrim yapamıyoruz?* Hoca demiş ki; *sulandırıyor sunuz, sulandırmayın...*

*Bireyin biri arabada kokain çekerken yakalanmış, *puvra şekeri çekiyordum* demiş.

*Merkez bankası bağımsızdır...

*Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir...

*Barthes'dan beri biliyoruz ki *"yazıldığı zaman bokun kokusu yoktur."*¹

¹ Dominique Laporte, *Bokun Tarihi*, Çevirmen: Ece Çavuşoğlu, Altıkırkbeş Yayın, İstanbul, 2011, s.25.

GÖBEKLİTEPE'NİN 12 SIRRI

Yine uyku basmadı.

Yine verandada gökyüzüne bakıyorum.

Köyde ışık az, karanlıkta gök kubbe ışıl ışıl.

Trilyonlarca gezegen, trilyonlarca yıldız var yukarıda.

İnanılmaz.

Bu uçsuz bucaksız kozmik deryada tek akıllı canlı türü biz miyiz gerçekten.

Bu mantıklı mı?

Eğer biz isek trilyonlarca dünya neden var?

Sadece dönen taş yığınları mı onlar. Carl Sagan'ın o meşhur sözü geldi aklıma.

Kutsal olduğuna inanılan kitaplarda Tanrı, israfı günah sayıyor.

Kuluna günah kıldığı israfı kendi yapar mı?

Bunları düşünürken Sümerler geldi aklıma.

6500 yıl önce Mezopotamya'da çıktılar ortaya.

Tarihçilere göre uygarlığın temelini atan insanlardı Sümerler.

Çünkü insanoğlu yazı ve astronomiyi ilk kez onlarla tanıdı.

Özellikle astronomi.

Sümerler o çağda güneş sistemimizi biliyordu.

Yazıtlara, tabletlere güneş sistemimizle ilgili hayret verici bilgiler bıraktılar.

Sümer yaratılış destanı Enuma Eliş kelime anlamı olarak "Bir zamanlar gökyüzünde" demektir ve güneş sistemimizin, derin uzaydan gelen dev bir gezegenin diğer gezegenlerle çarpışmasından olduğunu anlatıyordu.

Enuma Eliş destanında bizim güneş sistemimizde; Güneş ve ay dahil 12 gezegenden söz ediliyordu.

Sümerler, bu 12 gezegeni tabletlere, mühürlere, yazıtlara işlediler.

12'nci gezegene de "ortadan geçen" anlamına gelen "Niburu" adını verdiler.

Niburu ya da başka bir adıyla Marduk Tanrıların gezegeniydi.

Marduk'ta kelime "gökten düşenler" demek olan Anunnakiler yaşıyordu.

Onlar yaratmıştı insan oğlunu, gezegenler dahil onlar öğretmişti her şeyi.

O yüzden 12 gezegeni birer tanrı kabul ettiler.

Ve o çağda inanılmaz bir kozmik bilginin sahibi oldular.

Ay'ın Dünya çevresinde yılda 12 kez döndüğünü gözlemlediler.

Bir yılı 12 aya böldüler.

Ayın günde 12 derecelik bir açısız mesafeyi tarayarak dünyanın etrafında dolaştığını fark ettiler.

Gökyüzünü 12 bölüme bölerek burçları oluşturdular.

Güneşin dolaştığı yörünge olan Zodyak kuşağında 12 takım yıldızı, yani 12 burcu ortaya çıkardılar.

Ve 12 sayısını kutsallaştırdılar.

Diyebilirsiniz ki, saçmalığın daniskası, 12 sayısının nesi kutsal?

Hele biraz sabır.

* * *

Sümerler'in bu 12 sayısını kutsallaştırmaları, kendilerinden sonra gelen tüm uygarlıkları etkiledi.

Hatta inançların, tek tanrılı dinlerin kaynağı oldu.

Örneğin, Antik Yunan'da da tıpkı Sümerler gibi 12 ilah vardı.

Zeus, Hera, Athena, Apollon, Artemis, Hermes, Hephaistos, Hestia, Ares, Aphrodite, Demeter, Poseidon.

Ve bu insanlar Ege kıyılarında 12 şehir devleti kurdular.

Kolophon, Miletos, Myus, Priene, Ephesos, Lebedos, Teos, Klazomenai, Erythrai, Phokaia, Samos, Chios.

Antik Yunan'dan sonra sahneye çıkan Roma İmparatorluğu, hukuk sistemini "12 Levha Kanunu" ile belirlerken, ülkeyi 12 Piskoposluk bölgesine ayırdı.

Sonra semavi dinlere geçti bu kutsallık.

Musevi inancına göre Musa Peygamber Yahudileri Mısır'dan çıkarırken, çölde 12 pınardan su fıskırdı. Zaten İsrailoğulları Yakup'un 12 oğlundan türediklerine inandılar ve 12 kabile oluşturdular.

Ardından Hristiyanların peygamberi İsa'nın 12 havarisi oldu.

Petros, Zened'in oğlu Yakup, Yuhanna, Bartelemeos, Andreas, Filipus, Tomas, Alfeus oğlu Yakup, Yehuda (Taday), Yehuda (İskariyot), Matta, Simun.

İncil'de de Meryem Ana'nın başında 12 yıldızlı bir taç olduğu yazılı.

Yine İncil'e göre Kudüs'ün 12 kapısı var.

Gelelim İslam'a.

Müslümanların peygamberi Hz. Muhammed'in sadık dostları (sahabi) 12 kişiden oluşuyordu.

Ebû Bekir, Ömer, Ali, Hamza, Ca'fer, Ebû Zer el-Grafi, Selmân el-Fârisî, Abdullah B. Mes'ûd, Huzeyfe B. El- Habeşî. Alevilerde 12 imam inancı hakim.

Hz. Ali, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin, Zeynel Abidin, Muhammed El- Bakır bin Ali Zeynelabidin, Cafer es- Sadık bin Muhammed, Musa el-Kazım bin Cafer, Ali er-Rıza bin Musa, Muhammed et- Taki bin Ali, Ali en- Nakî, Muhammed el-Mehdi bin Hasan El-Askeri.

İslam inancına göre Allah, Hz. İbrahim'e oğlu İsmail'in soyundan 12 yüce kişinin geleceğini bildirmişti ve İbn Kesîr'in anlattığına göre bu kişiler 12 halifedir.

Yahudi kabilelerinin sayısı 12 olur da Hz Muhammed'i kabilesi onlardan aşağı kalır mı? Kureyş kabilesi Mekke'de, Kâbe civarında yaşayan 12 soydan meydana geldi.

12'nin kutsallığı bunlarla da sınırlı kalmadı.

Hinduizm'de Buda'nın 12 öğrencisi olduğuna inanıldı.

Eski Türk'lerin ve Çinlilerin takvimi 12 hayvandan oluştu.

Tapınak Şövalyeleri 12 kişiydi.

Geldik çağımıza:

Saat 12 dilimli ve gece gündüz 12 saat.

Bir düzine 12'den oluşuyor.

12 düzine bir gros.

Gibi, gibi, gibi.

Şimdi sıkı durun.

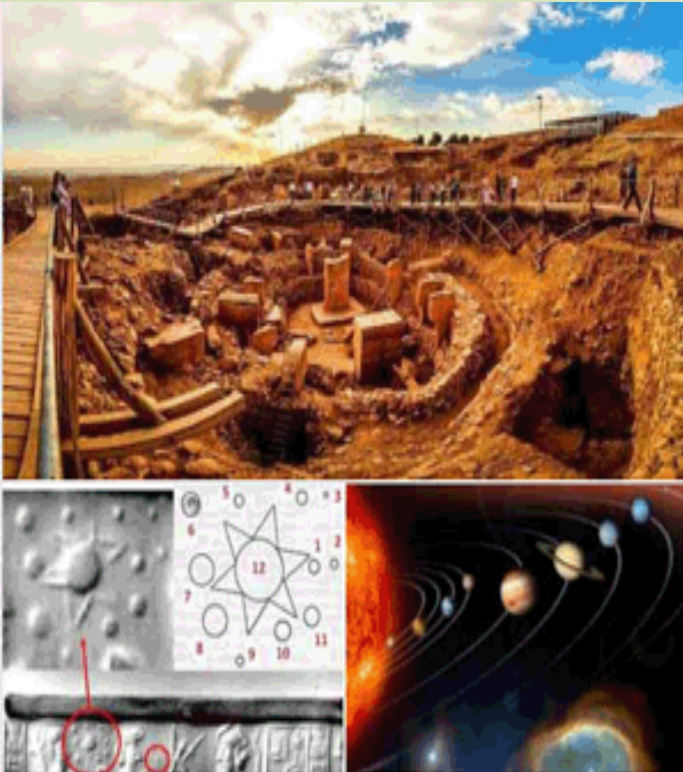
Sümerler'den 5 bin yıl önce Göbeklitepe'yi kuranların da 12 sayısını kutsallaştırdıkları ortada.

Son yapılan kazılarda 100 Km çapında bir alanda 12

Göbeklitepe olduğu anlaşıldı.

Arkeologlar heyecanlı, harıl harıl çalışıyor.
Eğer yetişirse ki büyük olasılık yetişecek 12 tepe Eylül ayında tüm dünyaya tanıtılacak.
Gecenin bu saati insan merak etmeden yapamıyor.
Nedir bu 12'nin sırrı.
Eğer Sümer mitolojisindeki 12 gezegenin kutsallaştırılması ise, Sümerlerden 5 bin yıl önce Göbeklitepe'yi yapanlar bu kozmik bilgiye nereden ve nasıl ulaştı?
Neden her tapınağın duvarına 12 dikilitaş diktiler?
O dikili taşlar yoksa güneş sistemimizdeki gezegenleri mi temsil ediyordu?
Öyle ise uzayı çıplak gözle mi anladılar yoksa kadim bir bilgeden mi yararlandılar?
Umarım 12 Göbeklitepe kısa zamanda toprak üzerine çıkarılır ve bu 12'nin sırrı çözülür.
Belki de insanlık geçmişiyile ilgili sorularda hedefi 12'den vurur.
Gece gece yine nereden geldi aklıma bu zırvallıklar.
Anason etkisi mi?
Tüm kutsal kitaplarda insanın yaratılışı şöyle anlatılır.
"Ve Tanrı dedi ki; insanı kendi suretimizde ve kendimize benzer yaratalım."
Çoğul bir ifade.
Hani tanrı tekti, ondan başka ilah yoktu?
Bu söylem bir ekip işinden söz etmiyor mu?
Belki de Sümerler'in yaratıcı tanrısı ve tanrıçası, DNA uzmanları, ilk insan Lulu Amelu'yu(*) yaratan Enki ve Ninhursag'tan söz ediyor olabilir mi?
Neyse.
Geç oldu ve kanımda promil yükseldi.
Yine başımıza icat çıkarmayalım.

(*) Lulu Amelu Sümer dilinde "işçi insan" demek. Amele kelimesinin kaynağı.

ÖZELLEŞTİR ÖZELLEŞTİR SAT ANAM

(Ali Kızıltuğ'dan uyarlama.)

Ekilir, biçilir alan gördün mü
"Özelleştir özelleştir sat anam"
Arabamın geçeceği köprümü
"Özelleştir özelleştir sat anam"

Yoksul vatandaşın, cepleri delik
Ne fabrika bırak ne demir çelik
Halkın cebinde koyma metelik
"Özelleştir özelleştir sat anam."

Tank Palet gitsin KATAR'A
Bin yıl geçse kapanmasın bu yara
Eğer, para ediyorsa Ankara
"Özelleştir özelleştir sat anam."

İthal ediliyor beyaz samanlar
Her sözüne inanıyor insanlar
Para ediyorsa gözde limanlar
"Özelleştir özelleştir sat anam."

Dört yanımı sardı koca saraylar
Göz kırıp duruyor, masmavi koylar
Özelleştir gelsin yeşil dolarlar
"Özelleştir özelleştir sat anam."

Salınıyor Kazdağı'nda Sarıkız
Kazlarıyla gezer, durur yalnızız
Ne aramız kalsın ne de balımız
"Özelleştir özelleştir sat anam."

Biz, bu gidiş ile aya gideriz
Dolmuş parası yok, yaya gideriz
Afgan çobanlarla koyun güderiz
"Özelleştir özelleştir sat anam."

BARIŞ İLE DE BARIŞ

DİZLERİNDE YARALARIN OLMALI

Bilmediğin yollardan gitmelisin.

Bir çocuğa yürümeyi öğretir gibi, kendi elinden tutup kendine yepyeni şeyler öğretmeli, sabırla ve şefkatle kendini seyretmelisin. Düşmeli, kalkmalısın. Dizlerinde yaraların olmalı.

Bir koskocaman ömrü, sırf korktuğun için, daracık bir dünyaya hapsedmemelisin. Bildiğin şeyleri milyonlarca kez tekrarlamamanın, anlamsızlığı yarattığını anlamalısın. Ve korkuna yenik düşüyorsan eğer, anlamsızlığı suçlamamalısın.

Gözlerini kapatıp, bir uçurumun kenarından kendini bırakır gibi düşmelisin bilinmezine içine, bile isteye. Tam yere çakılacakken bir çift kanada sahip olduğunu fark edebilirsin ancak.

Bildiği bahçelerin çitlerinden öteye gidememiş olanların kanatları olmaz. Onların içlerinde, sönmek üzere olan ateşler vardır. İncecik bir siyah duman çıkararak çırpınır, sarı sarı.

Onlardan biri olmamalısın. Onlar, ellerinde soru işaretleri, başları önde, yorgun ve mutsuzdurlar. O siyah duman boğmuştur hücrelerini, hastadırlar.

Senin tek derdin, ne pahasına olursa olsun içindeki ateşi korumak olmalı. Bunun için riskler almalı, kayıplar vermelisin. Ateşini söndürmeye niyetlenen her şeye pençelerini geçirmelisin. Hayatta kalma mücadelesi budur. Nefes almak yaşamak değerlidir, unutmamalısın.

Sen!

Gücünü fark etmeli, kendini bilmelisin. İçindeki coşkun sellere, harlı ateşlere, deli yağmurlara izin vermelisin. Görkemli beyaz kanatlarını savurmalısın neşeyle. Gülmelisin.

Bilmediğin göklerde uçmayı düşünmek korkutuyor seni. Öngörülerin, planların ve garantilerin olmadan yapamam sanıyorsun. Düşeceksin, kanatların kırılacak. Ama inan ölmekte olduğun şu halinden daha çok seveceksin.

Cesaret edip adım attığında, bu sefer küçük dünyadaki insanlara ihanet ettiğin duygusu ayaklarına sarılacak. Bu, korkak aklının uydurduğu bir bahane. Onlarla birlikte, mutsuz, çaresiz ve hasta, öylece, anlamsızlığın kucağında oturmaya söz vermedin biliyorsun.

Seni yenildikleri çıkmazlarda kalmaya, ikna etmek isteyecekler. Hatta seni suçlu ilan edecekler. Kendini bilmiyorsan inanacak, yeni sözler vereceksin. Ancak kendini bilersen cesaret edebileceksin.

Gel gitlerin olacak. İlk korktuğunda, ilk tökezlediğinde, geri kaçıp küçük dünyana sığınmak isteyeceksin. Gözlerin kamaşacak, boyundan büyük gelecek hayat. Bu kadar çok güzelliği hak etmediğini düşünecek, panikleyeceksin. Göğün güzelliğinden, yukarıda olmanın muhteşemliğinden, yüzünü yalayan ılık rüzgârın büyüsünden, kendi kanatlarından korkacaksın. Hepsini aklında tutup, hazırlıklı olmalısın...

Ben,

Dizlerindeki yaraları öpüp, seni seyredeceğim, İlk adımını atan bir bebeğin zaferini, gözlerinde görmek için bekleyeceğim...

Savaş karşıtı hareketin gelişmesi, yeni bir yapılanmanın da gereğini birlikte getirebilir. Sol, şu anki kavranılışı olarak savaş karşıtlığı konusunda inandırıcı değildir. Bunun nedeni yıllarca süren “emperyalizmle savaş”ı “emperyalizmle savaşım” anlayışına dönüştürmemiş olmasıdır. Bu, zora dayanmayan yöntem “bir tür barışçıl devrim” anlamına gelecektir ki; özellikle bölgemizde sıcak savaşların yaşanması ve geçmişten getirdiğimiz ezberlerimiz bu yeni yöntemin içselleştirilmesini hayli zorlaştıracaktır.

Burada zor soru, burjuvazinin mevzilerinden barışçıl yöntemlerle atılıp atılmayacağıdır. Bu soru ana sorunsalı oluşturmaktadır.

**Dallarda kalmış baharları,
Hani ödünç vermiştik kavgaya.**

**Ne kavga bitti, ne geri geldi
Ödünçlerimiz.**

Sömürücülüğün tüze tanımaz saldırganlığı yakıyor ana yüreklerini. Umut, tutsak kalmış zindan karanlığı kasalarda. Sevdalar sahte, gülücükler yalancı mı olmalıydı? Karabasanlara yazgılı mıdır ki insanlık?

Sahi yazgı nedir? Kim yazar bu karayazıları? Barışı kanla yazan dinlerin tanrıları kimlerdir? Nasıl ateşlerler namluları?

Kimliğimi bana bırakın. Ne olduğumu, kim olduğumu öğretmeyin bana. Önce kendinizin kim olduğuna bakın, sonra barışı kucaklamayı düşleyelim birlikte. Ben Luviyim, Hititliyim, Lidyalıyım, Urartuluyum. Ben bu Anadolu toprağının çocuğuyum, Anadolu'luyum, Anadolu'yum.

“Toprağın bedeli kandır” diyorsan yanılıyorsun. Toprak, üzerinde yaşayanları beslediğinde, barındırdığında, gönendirdiğinde yurttur. Bu nedenle de bedeli terdir, emektir.

**“Kazma ile dövmeyince az verdi,
Benim sadık yârim kara topraktır.”
AŞIK VEYSEL**

Bu toprağın insanları, terlerini başkaları için akıtıp, onları gönendirmeye koşmaklı iseler, ne önemi var kimliklerinin. Ahmet ya da Fatma olsa ne olur, laik ya da dinci olsa... Önemli olan “kazma ile dövdüğünüzde çok vermesi de değil.” Bu çokluğun kimler için olduğudur.

**“Taş baltayı bulan insan,
İndirdi kafasına kardeşinin;
Egemenlik için.”**

İnsanlığın tarihini, “savaşlar tarihi” olarak bellettiler bize. Doğru muydu, yanlış mıydı bilemem. Bildiğim; savaşların gerçek nedenlerini öğretmedikleridir okullarda. Savaşların ana nedenin ‘egemenlik’ olduğunu öğretmedikleridir. Bazen egemenlerin kendi aralarındaki, bazen de sınıflar arasındaki egemenlik.

Sınıflar arasındaki egemenlik savaşı, en kıyıcı olanı olmuştur bence, olmasa olası savaşların. Spartaküs ya da Bedrettin isyanları gösterir bunu. Ama en kötüsü egemenler için savaşıdır, bilinçsizce...

**bir kalem barış yazar
bir deniz üşür
ya kim sevsin sevdaları**

Denizin iki yakasının ezgilerinde gizlenir özlemler. Buzuki bağlamaya vurgunsa eğer, karşılıksız mıdır sevdası. Kim yıkamış iyotlu suları kanla. Çoban Dimitri mi, rençper Mehmet mi? Bağ bozumunda birlikte şarap içmenin günah olduğunu hangi yalancı söylemiş? Hangi fesat el koymuş ballı incirlerimize.

İrini ile Barış'ı kim ayırabilir ki?

İNSANA GİRDİM!

Sokakta oynamaktan gelen Ali babasını görmeyince hemen ahıra koştu.

Babası ala ineğin ala yavrusunu doğurmasına yardımcı oluyordu,

- Baba o da mı ala?
- Evet, Ali bunun babası da ala, bunlar cins hayvanlar çok süt verirler.
- Erkek mi?
- Dişi olsa daha iyi idi ama olsun.

Ala dana'yı annesi yalayarak ayağa kaldırdı.

Yavru, hemen annesinin memesine yapıştı.

Annesinin sütünü bir süre sonra sahibi sağmaya başlayınca, **Ala dana** doymaz oldu.

Sahibi, yavruyu annesinden ayırdı, bol bol yem verdi. **Ala dana** karnı doymaya başlayınca, ahırdan avluya çıkıp koştu, oynadı.

Ali, **Ala dana**'nın koşup oynamasını merak ve sevgi ile izliyordu. Her gün

- Baba bu danayı çok sevdim, bak ne güzel zıplıyor, koşuyor.

- Oğlum bunu senin için kurban * edeceğim.

- kurban, ne baba?

- O gün geldiğinde öğrenirsin.

Ala dana, iki yaşına gelince 7 kişi adına kesilmek için gözleri kapatıldı, üçayağı bağlandı.

-Baba neden **Ala dana**'yı yatırdın, yoksa kesecek misin?

-Oğlum Ali, bunu 7 kişi aldı, kesip kurban edecekler, ben de senin için sattım, evimizin ve senin ihtiyaçlarını karşılayacağım.

-Baba yazık değil mi iki yaşındaki çocuğu kurban etmek diyerek, gözyaşlarıyla birlikte oradan uzaklaştı.

Danaya girenlerden birisi eşi ile arkadaşlarına bayramlaşmak için gitti.

- Mehmet hoş geldiniz.

- Hoş bulduk, bayramınız kutlu olsun, ne yaptınız?

-Yedi kişi bir danaya girdik, sen ne yaptın?

-Biz üç kişi "**insana girdik**" ...

- Nasıl? Yani, "**insana girmek**" ne demek, anlayamadım...

- Üç arkadaş bir araya geldik, daha önce öğrendiğimiz, iki aydır çalışmayan birinin evine gittik. İki aylık ev kirasını, elektrik ve su faturalarını ödedik, mutfağına ne gerekli ise koli ile verdik. Şimdi de ona bir iş arıyoruz.

- Çok güzel yapmışsınız da kurban yerine geçer mi?

- Yardımlaşma, kurbandan önce vardı.

- Tamam, ama biz de etle yardım ediyoruz

- Senin et dağıttığın insanlar bu kadar sevindi mi?

- Hayır zannetmiyorum!

- Sevmek sevindirmek bayram ise, bayramı biz yaptık.

Doğrusunu söylemek gerekirse kesim anında o yavrunun halini görünce isyan edesim geldi. Sizin yöntem hoşuma gitti. Ben de bundan sonra danaya değil "**insana gireceğim**", hem de yalnız değil, beş kişi ile birlikte.

-Çok sevindim, işte şimdi bayram yaşıyoruz. Bayramımız kutlu, bütün canlar mutlu olsun.

Bir canı yok etmek yerine yaşatmak daha insani bir şey...

- Evet, bir canı kurtaran bütün insanlığı kurtarmış demektir.

* *Kurban; Arapça bir kelime olmakla birlikte Arapların ve Arapça Kur'an'ın bu anlamda kullanmadığı bir kelimedir.*

Arap olmayanların özellikle Türklerin kullandığı bir kelimedir. Kurban, antik Yahudilerin bir kurgusudur.

BANKA SOYGUNU

Amerika'nın New York şehrinde, bir soygun sırasında hırsız banka içindeki çalışanlara şöyle seslenir:

-“Kıyırdamayın! Para devletin, ancak hayatınız sizindir.”
Buna, “ANLIK AKILLA İKNA YÖNTEMİ” denir.

Hırsızlar soygunu bitirip kaçarak güvenli bir yere saklanınca, üniversite mezunu olan en genç hırsız, ilkökul mezunu en yaşlı hırsıza:

-“Reis, kaç para aldık, haydi sayalım.” der.

Liderleri yaşlı hırsız buna bozulur ve:

-“Gerek yok. Ne kadar çaldığımızı bu gece haberlerden öğreniriz.” der.

Buna “TECRÜBE” denir.

Hırsızlar bankadan çıktıktan sonra, banka müdürü şube müdürüne:

-“Polisi çabuk ara.” der.

Şube müdürü ise:

-“Biraz bekleyelim. Önce hırsızların gözünden kaçan şu 10 milyon doları alıp kendimize saklayalım. Sonra da önceden zimmetimize geçirdiğimiz 70 milyon doları da genel toplama ekleriz.” der.

Buna “AKIŞINA YÜZMEK VE DURUMU LEHİNE ÇEVİRMEK” denir.

Banka müdürü der ki:

-Keşke her ay böyle bir soygun olsa ne iyi olur.”

Buna “BAŞKALARININ YIKTIĞI FIRINDAN ÇÖREK KAPMAK” denir.

Ertesi gün haber ajansları bankadan 100 milyon dolar çalındığını haber verirler.

Buna şaşırان hırsızlar parayı tekrar tekrar sayarlar ama çaldıkları miktar 20 milyon dolardır. Tabii ki çok sinirlenirler. Çünkü onlar hayatlarını riske atarken asıl malı götüren başkaları olmuştur.

Bunun adı “RİSK ALANDAN AŞIRMAK”tır.

Banka müdürü ve şube müdürü hırsızların sırtından 80 milyon doları hem de zahmetsizce götürmüştür. Burada, maskeli hırsız ile kravatlı hırsız arasındaki fark bilgidir.

Bunun da adı “BİLGİ ALTINA EŞİTTİR”.

Gerçek hırsızlar çoğunlukla yüksek rütbeli olanlardır. Ama "HIRSIZ" olarak tanınanlar hep EV VE CÜZDAN HIRSIZLARI olacak, diğerleri ise “ÇALIYORLAR AMA ÇALIŞIYORLAR” mantığı içinde malı götüreceklerdir.”

UMUT

Güneş tam tepedeydi. Kamyonet kırmızı ışıktaki durduğunda rüzgâr da durdu. Güneş daha bir acımasız oldu kamyonet durunca. Şapkasını düzeltip, ellerini yüzüne siper ederek, “amma sıcak” dedi yanındakine. Yanındaki öylesine baktı sadece... Güneş yanığı yüzünde kocaman görünüyordu gözleri. Bir süre süzdükten sonra, çömelip dizlerini kucakladı. Diğeri hiç ilgilenmedi bile. Işık bir türlü yeşile dönmüyordu...

Kamyonetin kasasında üç kişiydiler. Her sabah olduğu gibi ezandan önce gelmişlerdi caminin önüne. Namazdan sonra kimileri evine, işine giderken, onun gibi gündelikçiler iş bekleyeceklerdi öğleye kadar. Orası iş arayanlarla, işçi arayanların buluşma yeri. O kadar çoktular ki, çoğu kez sıra gelmez, boşuna beklerlerdi. Oysa iş sırayla da değildi...

Beklemekten vazgeçmek üzereyken bu kamyonet durdu önlerinde. İtiş kakış içinde sekiz on kişi ile birlikte, kamyonetin kasasında buldu kendisini. “Sadece üç kişi” diye bağırdı adam. Kimse duymadı, duyan olduysa da aldırmadı. Adam daha yüksek sesle yineledi sadece üç kişinin gerekli olduğunu. Aşağıdakiler umarsız geri çekildiler başka iş beklemek için... Kamyonettekiler bir umut birbirlerine baktılar. Kimse kımıldamayınca adam, üç kişiyi işaret ederek, “diğerleri insin” diye bağırdı öfkeyle. Ağırdan alarak indiler diğerleri... Adam, kalan üç kişiye yaklaşıp, “yarım yevmiye” dedi umursamaz bir ses tonuyla. Sadece başlarını salladılar peki anlamında... Adam yanıtlarını beklemeden direksiyona geçip kamyoneti çalıştırmıştı bile...

Üçü de birbirini tanıyamıyordu. Önemli de değildi tanış olmak. İş neredeydi, iş neydi, onu da bilmiyorlardı. İşin nerede olduğu, ne olduğu da umurlarında değildi. Önemli olan, iş bitiminde paralarını alabilmektir. Birisi, sakınarak, “tanıyor musunuz adamı” diye fısıldadı. Yanıt alamadı... Belli ki aynı şüphe onları da tedirgin ediyordu... Ama iş iştii...

Trafik lambası yeşile dönüp kamyonet hareketlendiğinde, esintinin başlamasıyla biraz rahatladılar. Olması gerekenden de hızlı gidiyordu kamyonet. Yarım günlük olsa da acil bitirilmesi gereken bir iş olmalıydı gittikleri... Hızlı çalışacaklardı anlaşılan.

Kamyonet, yeni başlamış bir inşaatın önünde durdu. Su basmanı için demirlerin döşendiği geniş bir alan vardı önlerinde. Kamyonetten inerlerken, hepsinin aklından geçen aynıydı. İş çoktu. İyi çalışıp göze girerlerse, uzun süreli bir işleri olabilirdi. Adam, yan tarafta duran çimento yüklü kamyonu işaret ederek, “akşama kadar boşalacak, torbaları şuraya istifleyin” diyerek koşar adım şantiye binasına girdi. İşin büyüklüğüne, zamanın kısalığına bakmadılar bile.

*****

Anne, sakınarak kapıyı iteledi. Oğlu saatlerdir ders çalışıyordu içerde. Arkadaşlarından çok fazla çalışmalıydı ki onlarla yarışabilmeliydi. Arkadaşları okul sonrası dershaneye giderken o evdeydi. Babanın kazanabildiği ancak geçimlikti. Elindeki tepsiyi masanın kenarına koyan anne, oğlunu rahatsız etme tedirginliğini

yaşıyordu. Tepside bir bardak çay, yanında, komşunun ziyarete geldiğinde getirdiği bisküvi... Dört tane... Göz göze gelip gülümsedi ana oğul. Sessizce ayrıldı yanından, usulca kapattı kapıyı. Kapının arkasında duasını edip, ellerini yüzüne sürerken ocaktaki çorba geldi aklına. Taşmasından korktu. Akşama başka bir şey yoktu zaten.

Çorbayı karıştırırken, eteğini çekiştiren kızını oyalıyordu bir yandan. Mızımızlanmasına sebep, ağabeyine verilen bisküvinin daha çok olmasıydı. Her zaman da böyle oluyordu. Ama o hem büyüktü hem de üniversite sınavına hazırlanıyordu. İnşallah kazanacaktı ve inşallah onları bu hayattan o kurtaracaktı. Küçük kız neden kurtulacaklarını anlayamıyordu henüz. Her zamanki gibi söylenenleri kabullenip, babasının taştan, tahtadan yaptığı oyuncaklarının başına döndü.

Zaman epey ilerlemiş, hava kararmıştı. Anne sedire, pencerenin önüne oturmuş, dizine yatmış kızının saçları ile oynarken, ağabey içerde hala ders çalışıyordu. Tek düşüncesi, bitirdiğinde kolaylıkla iş bulabileceği bir fakülteyi kazanabilmektir. Babası okul bitinceye kadar idare edebileceğini, birkaç kez annesi ile fısıldaşırken duymuştu. Hem üzülmüş hem de daha bir gayrete gelmişti...

Kız babasının gecikmesinden sızlanırken, hafifçe gıcırdayarak kapı açıldı. Adam tedirgin oldu oğlunun dikkatini dağıtmış olabileceğinden. Anne bir hamlede toparlanıp kapıya koştu kocasını karşılamak için. Peşinden de kızı... Adam, zorlama bir gülümseme ile bir şey söylemeden kendisini sedire attı. Evde uzunca süren bir sessizlikten sonra kız dayanamayıp babasının yanına uzandı. Gecikme nedenini sorguladı kendince. Baba kızının saçlarını okşayarak doğruldu. Eşi ne olduğunu sorgularcasına baktı. “Çok yoruludum” dedi adam. “Çok da acıktım.”

Hemen yer sofrası kuruldu. Orta yerde çorba dolu bir leğen... Dört kaşık, elle bölünmüş ekme... Adam anladı ki başka bir şey yok. Kaç gündür para getirememişti ki eve. Oğullarına seslendiler. Hep birlikte, geç de olsa akşam yemeğine oturdular. Siyah beyaz küçük televizyon kimi zaman karlanarak, kimi zaman cızırdayarak haberleri vermeye çalışıyordu. Oysa kimsenin dinlediği yoktu. Yurtta olup bitenden daha çok kendi sorunlarıydı önemli olan. Baba bir yandan çorbayı kaşıklarken, bir yandan da oğlunu süzüyordu göz ucuyla. Çabasıdan memnundu. Direnemez, umudu kırılır, uğraşmaktan vazgeçer diye çekiniyordu hep.

“Umudumuz sensin oğlum” dedi umarsız, silik bir sesle. “Kardeşin daha çok küçük. Onun da umudu sensin. Biliyorsun halimizi.” Oğlu, kaşık elinde, önce annesine, sonra kardeşine baktı. Ardından babasına dikti gözlerini. Yüzünde acı bir gülümseme, öylece kaldı...

Geleceğe yönelik, umut dolu hayaller kurulurken, televizyondaki haber, cızırtılar içinde geçti gitti. Sorular çalınmıştı. Çalınan sorularla, kim bilir kimler, kimlerin yerini alacaktı. Oysa çalınan sadece sorular değil, hayallerdi aynı zamanda, umutlardı...

Sofra toplanmış, anne bulaşıkları yıkarken, baba sedire uzanmış kızıyla sohbet ediyordu. Oğlu umutları dipdiri kitaplarının başındaydı. Evde her şey her günkü gibiydi... 29.07.2021

KERKENEZ Ücretsizdir, telif ödemez. Katkı koyanlar bu koşulları kabul etmiş sayılır.

Yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

KERKENEZ'in size doğrudan ulaşması için aşağıdaki e-posta adresine bir e-posta göndermeniz yeterlidir

Düşünce ve mizah içerikli yazı, resim, fotoğraf, çizim, karikatür vb. katkılarınızı da aşağıdaki adrese iletebilirsiniz.

BARİŞTAN YANADIR